

TÌNH HOÀI HƯƠNG

(NOSTALGIE)

PHẠM-DUY

Ad Libitum

Quê hương tôi có con sông đào xinh xắn. Nước tuôn trên đồng ruộng

ván. Lúa thơm cho đủ hai mùa. Dân trong làng Trời về khuya vắng tiếng lúa ðe

mè... Quê hương tôi, có con ðe dài ngày

ngất, Lúc tan chợ chiều xa. tấp, Bóng nầu trên đường bước

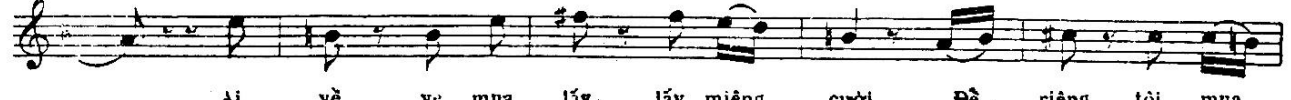
đồn Lửa bếp nòng, Vòm tre non Làn khói ấm Hương thôn!

Ai về về có nhớ, nhớ cô mình

chăng? Tôi về về tôi nhớ, hàm răng, răng cô mình cười...

Ai về về mua lấy lấy miệng cười ðe riêng tôi mua

lại... mảnh đời thơ ngày... thơ. Ơ! Quê hương

Tác-giã

GIỮ BẢN QUYỀN

Dolcissimo

oi! Bóng đa ôm đàn em bé... Nắng trưa im lìm trong
 lá, Những con trâu lành trên đồi, năm mộng gì? Chờ nghe
 tôi thổi khúc sáo chơi vui... Quê hương
 oi! Tóc sương mẹ già yếu đau Tiếng ru nỗi niềm thơ
 ấu, Cánh tay êm tựa mái đầu Ôi! bóng bình từ bao
 lâu còn ghi mãi sắc màu *Allegro*
 hương! (Tình hoài hương!) Khói lam vương tâm hồn chìm xuống Chiều xoay *Rall.....*
 hương (Chiều xoay hương). Sống vui trong mỗi tình muôn đường. Tình ngàn
 phương. (Tình ngàn phương). Biết yêu nhau như lòng Đại Dương Người phiêu
 lãng. *Ritard.* *Solo* *mf* (Người phiêu lãng). Nước mắt có về miền quê lai láng...
Allarg

Coda

Chorus
 Xa quê hương...
 Yêu quê hương...

